

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจ เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปและเรื่องสิ่งเสพติด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อบุคคลเรื่องทั่วไปและเรื่องสิ่งเสพติด

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติด และการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างเพศหญิงและชาย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติด และการป้องกันสิ่งเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน กับระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อบุคคล กับบุคคลที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีดังนี้

เพศ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 400 ตัวอย่าง ปรากฏว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ มีเพศชายจำนวน 252 คน (ร้อยละ 63.0) และเพศหญิงจำนวน 148 คน (37.0) ดังตารางที่ 6

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	252	63.0
หญิง	148	37.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ระดับชั้นและโรงเรียน มีจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 ซึ่งได้มีการจำแนกตามโรงเรียนแต่ละโรงเรียนในบทที่ 3 หรือระเบียบวิธีวิจัยแล้ว จึงสามารถจำแนกได้ดังนี้ คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนนวมินทราชูทิศพายัพจำนวน 143 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนหอพระจำนวน 137 คน และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนกาวิละวิทยาลัยจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 34.2 และ 30.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 7

ระดับชั้น	โรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ม.1	นวมินทราชูทิศพายัพ	143	35.8
ม.2	หอพระ	137	34.2
ม.3	กาวิละวิทยาลัย	120	30.0
	รวม	400	100.0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นและโรงเรียน

จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีพี่น้องจำนวน 2-3 คน (ร้อยละ 67.8) รองลงมาคือ เป็นบุตรคนเดียว(ร้อยละ 21.5) และมีพี่น้องจำนวน 4 คนขึ้นไป(ร้อยละ 10.7) ดังตารางที่ 8

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีพี่น้องเลย	86	21.5
2 - 3 คน	271	67.8
4 คนขึ้นไป	43	10.7
รวม	400	100.0

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา

ลำดับการเป็นบุตร พบว่าส่วนใหญ่แล้ว นักเรียนมักเป็นบุตรคนแรก (ทั้งนี้นับรวมกับนักเรียนที่เป็นบุตรโตน) (อยะละ 52.8) รองลงมาคือ เป็นบุตรคนรอง (ร้อยละ 30.3) และเป็นบุตรคนที่ 3 เป็นต้นไป(ร้อยละ 16.9) ตามลำดับ ดังตารางที่ 9

ลำดับการเป็นบุตร	จำนวน	ร้อยละ
บุตรคนแรก/บุตรโตน	211	52.8
บุตรคนรอง	121	30.3
บุตรคนที่ 3 เป็นต้นไป	68	16.9
รวม	400	100.0

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตร

ลักษณะการพักอาศัย นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา(ร้อยละ 64.8) รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย ญาติที่เป็นพระ(ร้อยละ 15.2) พักอาศัยอยู่กับมารดา(ร้อยละ 13.8) พักอาศัยอยู่กับผู้อื่นเช่น สารวัตรนักเรียน และพักอาศัยอยู่กับบิดาตามลำดับ ดังตารางที่ 10

ลักษณะการพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
อยู่กับบิดามารดา	259	64.8
อยู่กับบิดา	8	2.0
อยู่กับมารดา	55	13.8
อยู่กับญาติพี่น้อง	61	15.2
อยู่กับผู้อื่น	17	4.2
รวม	400	100.0

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการพักอาศัย

อาชีพหลักของบิดา พบว่า บิดาของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป หรืออาชีพส่วนตัว(ร้อยละ 29.0) รองลงมาคือ ค้าขายหรือนักธุรกิจ(ร้อยละ 28.0) รับราชการพลเรือน(ร้อยละ 14.2) รับราชการทหารตำรวจ รับราชการรัฐวิสาหกิจ เป็นเกษตรกรและเป็นพ่อบ้านหรือเกษียณอายุราชการ ตามลำดับ และยังพบว่ามียาของนักเรียนจำนวน 24 คนที่ถึงแก่กรรม ดังตารางที่ 11

อาชีพหลักของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย/นักธุรกิจ	112	28.0
รับราชการพลเรือน	57	14.2
รับราชการทหารตำรวจ	29	7.2
รับราชการรัฐวิสาหกิจ	26	6.5
เกษตรกร	24	6.0
รับจ้างทั่วไป/อาชีพส่วนตัว	116	29.0
พ่อบ้าน/เกษียณ ฯ	12	3.1
บิดาถึงแก่กรรม	24	6.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

อาชีพหลักของมารดา พบว่า มารดาของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือนักธุรกิจ(ร้อยละ 33.0) รองลงมาคือแม่บ้าน(ร้อยละ 24.1) อาชีพรับจ้างทั่วไปหรืออาชีพส่วนตัว(ร้อยละ 23.5) รับราชการพลเรือน เป็นเกษตรกร รับราชการรัฐวิสาหกิจและรับราชการทหารตำรวจตามลำดับ และยังพบว่ามีมารดาของนักเรียนจำนวน 4 คนที่ถึงแก่กรรม ดังตารางที่ 12

อาชีพหลักของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย/นักธุรกิจ	132	33.0
รับราชการพลเรือน	50	12.5
รับราชการทหารตำรวจ	1	0.2
รับราชการรัฐวิสาหกิจ	4	1.0
เกษตรกร	19	4.7
รับจ้างทั่วไป/อาชีพส่วนตัว	94	23.5
แม่บ้าน/เกษียณ ฯ	96	24.1
มารดาถึงแก่กรรม	4	1.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลักของมารดา

อาชีพหลักของญาติ กรณีที่อาศัยอยู่กับญาติ พบว่า ญาติที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยนั้น ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือเป็นนักธุรกิจ(ร้อยละ 6.4) รองลงมาคือ รับจ้างทั่วไปหรืออาชีพส่วนตัว(ร้อยละ 3.3) เป็นพ่อบ้านหรือแม่บ้าน(ร้อยละ 2.5) อาศัยอยู่กับญาติที่เป็นพระอาศัยอยู่กับญาติที่รับราชการทหารตำรวจ อาศัยอยู่กับญาติที่รับราชการรัฐวิสาหกิจ และญาติที่เป็นเกษตรกร ตามลำดับ ทั้งนี้ พบว่ามีนักเรียนที่มีได้อาศัยอยู่กับญาติจำนวน 325 คน ดังตารางที่ 13

อาชีพหลักของญาติ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย/นักธุรกิจ	26	6.4
รับราชการพลเรือน	12	3.0
รับราชการทหารตำรวจ	5	1.3
รับราชการรัฐวิสาหกิจ	2	0.5
เกษตรกร	2	0.5
รับจ้างทั่วไป/อาชีพส่วนตัว	13	3.3
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	10	2.5
อาศัยอยู่กับญาติที่เป็นพระ	5	1.3
มิได้อาศัยอยู่กับญาติ	325	81.2
รวม	400	100.0

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลักของญาติ

กิจกรรมที่สนใจและอยากทำ พบว่า กิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจและอยากทำมากที่สุดคือ การใช้คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 50.5) รองลงมาคือ การเล่นเกม (ร้อยละ 21.5) การพิมพ์ดีด (ร้อยละ 19.0) การเล่นดนตรี การร้องเพลง กิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ การวาดภาพ การแต่งกลอน/บทกวี และการเล่นวิดีโอเกม และกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจและอยากทำน้อยที่สุดคือ การแสดง ซึ่งมีนักเรียนสนใจจำนวน 19 คน ดังตารางที่ 14

กิจกรรมที่สนใจและอยากทำ	สนใจ		ไม่สนใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเล่นดนตรี	74	18.5	326	81.5
การเล่นเกม	86	21.5	314	78.5
การร้องเพลง	36	9.0	364	91.0
การใช้คอมพิวเตอร์	202	50.5	198	49.5
การแสดง	19	4.8	381	95.2
การพิมพ์ดีด	76	19.0	324	81.0
กิจกรรมอื่น ๆ	23	5.8	377	94.2

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกิจกรรมที่สนใจและอยากทำ

ความมุ่งหวังในชีวิต พบว่า ความมุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนส่วนใหญ่คือ การเรียนให้จบในระดับสูงสุด มีหน้าที่การงานที่ดี มีรายได้ดี และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (ร้อยละ 41.7) รองลงมาคือ อยากเป็นนักบัญชี นักธุรกิจ ประกอบอาชีพค้าขายและอาชีพส่วนตัว (ร้อยละ 9.3) อยากเป็นแพทย์ สัตวแพทย์และพยาบาล (ร้อยละ 7.3) อยากเป็นวิศวกร ตำรวจ ทหาร เป็นคนดีของบิดามารดาและทำประโยชน์ให้สังคม เป็นครู/อาจารย์ ช่างฝีมือ ข้าราชการ สถาปนิก/นักออกแบบ นักกีฬาอาชีพ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษ เป็นนักวิทยาศาสตร์ พนักงานต้อนรับและทำงานวงการนิเทศศาสตร์ รวมทั้งเป็นนักสังคมศาสตร์ ตามลำดับ และพบว่ายังมีนักเรียนที่ยังไม่ได้คิดเรื่องความมุ่งหวังในชีวิตอนาคตเลยจำนวน 38 คน ดังตารางที่ 15

ความมุ่งหวังในชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
เรียนให้สูงที่สุด มีงานดี รายได้ดี ชีวิตที่ดี	167	41.7
อยากเป็นนักบัญชี นักธุรกิจ ค้าขาย	37	9.3
อยากเป็นนักกีฬาอาชีพ	5	1.2
อยากเป็นวิศวกร	23	5.8
อยากเป็นช่างฝีมือ	12	3.0
อยากเป็นแพทย์ สัตวแพทย์ พยาบาล	33	7.3
อยากเป็นนักวิทยาศาสตร์	2	0.5
อยากเป็นพนักงานต้อนรับ/นักนิเทศศาสตร์	2	0.5
อยากเป็นนักสังคมศาสตร์	2	0.5
อยากเป็นครู/อาจารย์	15	3.8
อยากเป็นสถาปนิก/นักออกแบบ	7	1.7
อยากเป็นตำรวจทหาร	22	5.5
อยากรับราชการ	12	3.0
อยากเป็นคนดีของบิดามารดาและสังคม	19	4.8
อยากเป็นผู้มีความสามารถพิเศษ	4	1.0
ยังไม่ได้คิดเรื่องอนาคตเลย	38	10.4
รวม	400	100.0

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความมุ่งหวังในชีวิต

ทางออกในการแก้ปัญหา/ความเครียด พบว่าทางออกในการแก้ปัญหาและการระบายความเครียดของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ การพูดคุยปรึกษากับมารดาหรือผู้ปกครอง (ร้อยละ 30.2) รองลงมาคือ การคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง (ร้อยละ 27.5) การพูดคุยปรึกษาเพื่อนสนิทหรือเพื่อนในกลุ่ม (ร้อยละ 25.5) วิธีอื่น ๆ ได้แก่ การซื้อรถจักรยานยนต์หรือจักรยานท่องเที่ยวไปเรื่อย ๆ เล่นกีฬาคลายเครียด เล่นวิดีโอเกม ร้องไห้หรือตะโกนดัง ๆ อาบน้ำให้สบายใจ สงบสติอารมณ์ นอนหลับและเปิดเพลงเสียงดังตามลำดับ และพบว่ามีนักเรียนที่หาทางออกด้วยการทำลายข้าวของจำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.0) ดื่มเหล้าจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.5) และสูบบุหรี่จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.5) ดังตารางที่ 16

ทางออกในการแก้ปัญหา/ความเครียด	เลือกตอบ		ไม่เลือกตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำลายข้าวของ	8	2.0	392	98.0
พูดคุยปรึกษาเพื่อนสนิท/เพื่อนในกลุ่ม	102	25.5	298	74.5
พูดคุยปรึกษากับมารดา/ผู้ปกครอง	121	30.2	279	69.8
ดื่มเหล้า	6	1.5	394	98.5
สูบบุหรี่	2	0.5	398	99.5
เปิดเพลงเสียงดัง	29	7.2	371	92.8
คิดแก้ไขปัญหาดด้วยตนเอง	110	27.5	290	72.5
ทางออกอื่น ๆ	90	22.4	310	77.6

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทางออกในการแก้ปัญหา/ความเครียด

บุคคลที่ไว้วางใจมากที่สุด พบว่าบุคคลส่วนใหญ่นักเรียนไว้วางใจมากที่สุด คือ มารดา(ร้อยละ 51.3) รองลงมาคือ บิดา(ร้อยละ 18.7) เพื่อนสนิท(ร้อยละ 15.0) พี่ ญาติ ครู/อาจารย์ ตนเองและน้อง ตามลำดับ และยังพบว่ามึนักเรียนที่ไม่ไว้วางใจใครเลยจำนวน 4 คน(ร้อยละ 1.0) ดังตารางที่ 17

บุคคลที่ไว้วางใจมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	75	18.7
มารดา	205	51.3
เพื่อนสนิท	60	15.0
ครู/อาจารย์	6	1.5
ญาติ	11	2.7
พี่	30	7.5
น้อง	3	0.8
ตนเอง	6	1.5
ไม่ไว้ใจบุคคลใดเลย	4	1.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ไว้วางใจมากที่สุด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 533 บาท โดยรายได้ต่ำสุดคือ 120 บาท และรายได้สูงสุดคือ 1,500 บาท และจากการจัดลำดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงประมาณ 401-500 บาท(ร้อยละ 23.5) รองลงมาคือประมาณ 601-700 บาท(ร้อยละ 19.5) 501-600 บาท(ร้อยละ 16.0) ตามลำดับ และยังพบว่ามึนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่แน่นอนจำนวน 46 คน ดังตารางที่ 18

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน(บาท)	จำนวน	ร้อยละ
1,000 บาทขึ้นไป	16	4.0
901 - 1,000	10	2.5
801 - 900	25	6.3
701 - 800	19	4.7
601 - 700	78	19.5
501 - 600	64	16.0
401 - 500	94	23.5
301 - 400	40	10.0
201 - 300	3	0.7
ต่ำกว่า 200 บาท	5	1.3
ไม่แน่นอน	46	11.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด

การให้คะแนนเกี่ยวกับความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ประเภทเนื้อหา ได้แก่ ความหมายของสิ่งเสพติด อันตราย/พิษภัยของสิ่งเสพติด วิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด วิธีห้าม/แนะนำเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด และ คำแนะนำ/วิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้ว ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระเบียบวิธีวิจัยในบทที่ 3 คือ คำตอบที่ถูกต้องสมบูรณ์ ครอบคลุมและชัดเจนได้ 3 คะแนน คำตอบที่ถูกต้อง ครอบคลุมเป็นส่วนใหญ่ได้ 2 คะแนน คำตอบที่ถูกต้องเพียงบางส่วนได้ 1 คะแนน และคำตอบที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน

ความหมายของสิ่งเสพติด พบว่า มีนักเรียนที่ให้ความหมายของสิ่งเสพติดได้ถูกต้องสมบูรณ์ ครอบคลุมและชัดเจนร้อยละ 24.0 โดยตอบว่า สิ่งเสพติด คือ สารหรือยาหรือวัตถุใด ๆ ก็ตามที่เสพเข้าไปในร่างกายไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม เมื่อเสพเป็นเวลานานจะทำให้เกิดอาการติด เลิกไม่ได้และเมื่อไม่ได้เสพก็จะทุกข์ทรมาน สุขภาพร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม เป็นอันตรายต่อตนเอง ก่อปัญหาให้ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ รองลงมาคือ มีนักเรียนที่ให้ความหมายของสิ่งเสพติดได้ถูกต้อง ครอบคลุมเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 20.2 โดยตอบว่า สิ่งเสพติด คือ สารหรือยาใด ๆ ก็ตามที่เสพเข้าไปในร่างกายแล้ว ทำให้เกิดอาการติด เลิกไม่ได้ และเมื่อไม่ได้เสพก็จะทำให้ทุกข์ทรมานมากและยังทำให้สุขภาพร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรมอีกด้วย และมีนักเรียนที่ให้ความหมายของสิ่งเสพติดได้ถูกต้องเพียงบางส่วนร้อยละ 32.8 และร้อยละ 20.0 โดยตอบว่าสิ่งเสพติด คือ สารหรือยาใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของตนเองและสังคม ทำให้เสียอนาคต(ร้อยละ 20.0) และสิ่งเสพติด คือ สารหรือยาใด ๆ ที่เสพเข้าไปแล้วทำให้ร่างกายทรุดโทรม(ร้อยละ 32.8) นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนที่ตอบไม่ได้หรือไม่ตอบจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 3.0 ดังตารางที่ 19

ความหมายของสิ่งเสียดัด	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
สารหรือยาหรือวัตถุใด ๆ ก็ตามที่เสปเข้าไปในร่างกายไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ ก็ตามเมื่อเสปเป็นเวลานานจะทำให้เกิดอาการติด เลิกไม่ได้และเมื่อไม่ได้เสปก็จะทุกข์ทรมาน สุขภาพร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม เป็นอันตรายต่อตนเองก่อปัญหาให้ครอบครัวสังคมและประเทศชาติ	3	96	24.0
สารหรือยาใด ๆ ก็ตามที่เสปเข้าไปในร่างกายแล้วทำให้เกิดอาการติด เลิกไม่ได้และเมื่อไม่ได้เสปก็จะทำให้ทุกข์ทรมานมาก และยังทำให้สุขภาพร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรมอีกด้วย	2	81	20.2
สารหรือยาใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของตนเองและสังคม ทำให้เสียอนาคต	1	80	32.8
สารหรือยาใด ๆ ที่เสปเข้าไปแล้วทำให้ร่างกายทรุดโทรม	1	131	20.0
คำตอบ ไม่ถูกต้องและไม่ตอบ	0	12	3.0
รวม		400	100.0

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการให้ความหมายของสิ่งเสียดัด

อันตรราย/วิษภัยของสิ่งเสด็จิต นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่า อันตรรายของสิ่งเสด็จิต
ได้แก่

1. ทำอันตรรายต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำให้ร่างกายอ่อนแอ เจ็บป่วยได้ง่าย
2. ทำให้ขาดสติ สมองเสื่อม ประสาทหลอนจนเกิดอุบัติเหตุหรือเป็นบ้า
3. เป็นต้นเหตุหรือบ่อเกิดของโรคร้ายแรง เช่น โรคเอดส์
4. เป็นสาเหตุของปัญหาในครอบครัว ทำให้ผู้เสด็จิตเสียการเรียน สิ้นเปลืองทรัพย์สิน
เสียอนาคต และพ่อแม่ต้องเสียใจ
5. เป็นที่รังเกียจของสังคมเพราะเหม็นและสกปรก
6. ทำให้ประเทศชาติไม่เจริญและพัฒนา และเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมในสังคม
รวมทั้งเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

พบว่ามึนักเรียนเลือกตอบข้อ 1 มากที่สุด ร้อยละ 76.0 รองลงมาคือเลือกตอบ
ข้อ 2 ร้อยละ 49.8 ข้อ 4 ร้อยละ 37.8 ข้อ 6 ร้อยละ 26.0 ข้อ 5 ร้อยละ 12.0
และข้อ 3 ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 20

อันตรรายของสิ่งเสด็จิต	จำนวน	ร้อยละ
1. ทำอันตรรายต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำให้ ร่างกายอ่อนแอ เจ็บป่วยได้ง่าย	304	76.0
2. ทำให้ขาดสติ สมองเสื่อม ประสาทหลอนจน เกิดอุบัติเหตุหรือเป็นบ้า	199	49.8
3. เป็นต้นเหตุหรือบ่อเกิดของโรคร้ายแรง เช่น โรคเอดส์	12	3.0
4. เป็นสาเหตุของปัญหาในครอบครัว ทำให้ผู้เสด็จิต เสียการเรียน สิ้นเปลืองทรัพย์สินเสียอนาคตและพ่อแม่ ต้องเสียใจ	151	37.8
5. เป็นที่รังเกียจของสังคมเพราะเหม็น/สกปรก	48	12.0
6. ทำให้ประเทศชาติไม่เจริญและพัฒนาและเป็น บ่อเกิดของอาชญากรรมในสังคม รวมทั้งเป็นสิ่งผิด กฎหมาย	104	26.0

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการตอบเรื่องอันตรรายของสิ่งเสด็จิต

โดยนักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 6 ข้อข้างต้นนี้จำนวน 3 คำตอบจะได้ 3 คะแนน มีจำนวน 185 คนคิดเป็นร้อยละ 46.3 นักเรียนที่ตอบได้ตรงกับข้อ 6 ข้างต้นจำนวน 2 คำตอบจะได้ 2 คะแนนมีจำนวน 157 คนคิดเป็นร้อยละ 39.2 และนักเรียนที่ตอบเพียง 1 คำตอบจะได้ 1 คะแนนมีจำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 และมีนักเรียนที่ตอบไม่ได้หรือไม่ตอบจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5.0 ดังตารางที่ 21

คะแนนที่ได้	จำนวน	ร้อยละ
3 คะแนน	185	46.3
2 คะแนน	157	39.2
1 คะแนน	38	9.5
0 คะแนน	20	5.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนคำตอบของอันตรายของสิ่งเสพติด

วิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด นักเรียนส่วนใหญ่มีวิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดดังนี้ คือ

1. ไม่ทดลองเสพยาสิ่งเสพติดเพราะคิดว่าโก้เก๋
2. หลีกเลี้ยงสิ่งเสพติดและผู้เสพยา ไม่คบเพื่อนที่เสพยาสิ่งเสพติดหรือเพื่อนที่นิสัยไม่ดี
3. ไม่หลงเชื่อคำชักชวนของคนแปลกหน้าหรือเพื่อนที่เสพยาสิ่งเสพติด และไม่เลียนแบบเพื่อนที่เสพยาสิ่งเสพติด
4. หมั่นศึกษาหาความรู้เรื่องสิ่งเสพติดอยู่เสมอและตั้งใจเรียน
5. เมื่อมีปัญหาควรปรึกษาผู้ใหญ่ได้แก่บิดามารดา/ผู้ปกครอง ครู/อาจารย์ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่
6. หลีกเลี่ยงปัญหาด้วยตนเองโดยไม่คิดถึงสิ่งเสพติด เช่น ทานงานอดิเรกทำ เล่นกีฬา และไม่ประชดชีวิตด้วยสิ่งเสพติด

7. หมั่นดูแลรักษาสุขภาพ ทำจิตใจให้สดใสรื่นเรียงและมองโลกในแง่ดี
8. ร่วมกันรณรงค์ป้องกันยาเสพติดและสิ่งเสพติดกับสังคม

พบว่านักเรียนเลือกตอบข้อ 1 มากที่สุด ร้อยละ 64.8 รองลงมาคือ ข้อ 3 ร้อยละ 44.5 ข้อ 2 ร้อยละ 44.3 ข้อ 6 ร้อยละ 35.5 ข้อ 5 ร้อยละ 28.5 ข้อ 4 ร้อยละ 7.0 ข้อ 7 ร้อยละ 2.8 และข้อ 8 ร้อยละ 0.5 ตามลำดับดังตารางที่ 22

วิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสสิ่งเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่ทดลองเสพสิ่งเสพติดเพราะคิดว่าโก้	259	64.8
2. หลีกเลี้ยงสิ่งเสพติดและผู้เสพ ไม่คบเพื่อนที่เสพสิ่งเสพติดหรือเพื่อนที่นิสัยไม่ดี	177	44.3
3. ไม่หลงเชื่อคำชักชวนของคนแปลกหน้าหรือเพื่อนที่เสพสิ่งเสพติด และไม่เลียนแบบเพื่อนที่เสพยาสิ่งเสพติด	178	44.5
4. หมั่นศึกษาหาความรู้ เรื่องสิ่งเสพติดอยู่เสมอและตั้งใจเรียน	28	7.0
5. เมื่อมีปัญหาควรปรึกษาผู้ใหญ่ได้แก่บิดามารดา/ผู้ปกครอง ครู/อาจารย์ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่	114	28.5
6. ทหาทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเองโดยไม่คิดถึงสิ่งเสพติด เช่น หางานอดิเรกทำ เล่นกีฬา และไม่ประชดชีวิตด้วยสิ่งเสพติด	142	35.5
7. หมั่นดูแลรักษาสุขภาพ ทำจิตใจให้สดใสรื่นเรียงและมองโลกในแง่ดี	11	2.8
8. ร่วมกันรณรงค์ป้องกันยาเสพติดและสิ่งเสพติดกับสังคม	2	0.5

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการตอบเรื่องวิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด

โดยนักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 8 ข้อข้างต้นนี้จำนวน 3 คำตอบจะได้ 3 คะแนน มีจำนวน 240 คนคิดเป็นร้อยละ 60.0 นักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 8 ข้อข้างต้นจำนวน 2 คำตอบจะได้ 2 คะแนนมีจำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0 และนักเรียนที่ตอบเพียง 1 คำตอบจะได้ 1 คะแนนมีจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 9.0 และมีนักเรียนที่ตอบไม่ได้หรือไม่ตอบจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ดังตารางที่ 23

คะแนนที่ได้	จำนวน	ร้อยละ
3 คะแนน	240	60.0
2 คะแนน	112	28.0
1 คะแนน	36	9.0
0 คะแนน	12	3.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนคำตอบของวิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด

วิธีห้าม/แนะนำเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด นักเรียนส่วนใหญ่มีวิธีห้าม/แนะนำเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติดดังนี้ คือ

1. อธิบายเรื่องโทษและอันตรายของสิ่งเสพติดให้เพื่อนฟัง
2. เปลี่ยนกลุ่มมิให้เพื่อนหาทางออกอย่างอื่น เช่น พาเพื่อนไปเล่นกีฬา เป็นที่ปรึกษาปัญหาให้เพื่อน หากมีปัญหาหากลุ่มใจมากก็แนะนำให้ไปปรึกษาบิดามารดา/ผู้ปกครองหรือครู ให้เพื่อนหางานอดิเรกที่สร้างสรรค์ทำเพื่อคลายเครียด
3. ชูให้เพื่อนกลัวว่าจะเลิกคบเป็นเพื่อนและจะบอกครู รวมถึงตำรวจ หากเสพสิ่งเสพติด

พบว่านักเรียนเลือกตอบข้อ 2 มากที่สุดร้อยละ 79.0 รองลงมาคือข้อ 1 ร้อยละ 58.3 และข้อ 3 ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 24

วิธีทำม/แนะนำเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
1. อธิบายเรื่อง โทษและอันตรายของสิ่งเสพติดให้เพื่อนฟัง	316	79.0
2. แกล้งกลมให้เพื่อนหาทางออกอย่างอื่น เช่น พาเพื่อนไปเล่นกีฬา เป็นที่ปรึกษาปัญหาให้เพื่อน เป็นต้น	233	58.3
3. ชูเพื่อนให้กลัวว่าจะเลิกคบหรือบอกครูหรือตำรวจ	21	5.3

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีทำม/แนะนำเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด

โดยนักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 3 ข้อข้างต้นจำนวน 3 คำตอบจะได้ 3 คะแนน มีจำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0 นักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 3 ข้อข้างต้นจำนวน 2 คำตอบจะได้ 2 คะแนนมีจำนวน 161 คนคิดเป็นร้อยละ 40.2 และนักเรียนที่ตอบเพียง 1 คำตอบจะได้ 1 คะแนนมีจำนวน 90 คนคิดเป็นร้อยละ 22.5 และมีนักเรียนที่ตอบไม่ได้หรือไม่ตอบจำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 9.3 ดังตารางที่ 25

คะแนนที่ได้	จำนวน	ร้อยละ
3 คะแนน	112	28.0
2 คะแนน	161	40.2
1 คะแนน	90	22.5
0 คะแนน	37	9.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนคำตอบของวิธีทำม/แนะนำเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด

คำแนะนำ/วิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่ให้คำแนะนำหรือวิธีช่วยเหลือเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้วดังนี้ คือ

1. แนะนำ/พาเพื่อน ไปรักษาที่ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดหรือพาไปพบแพทย์
2. ไม่รังเกียจและซ้ำเติมเพื่อน รวมทั้งพร้อมที่จะให้กำลังใจเพื่อนเพื่อให้เลิกเสพยาเสพติดนั้นให้ได้ ด้วยการบอกให้เพื่อนเลิกคบเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดและหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติด รวมถึงการพยายามหาสิ่งอื่น ๆ ทำเพื่อมิให้นึกถึงสิ่งเสพติดนั้น ๆ
3. พาเพื่อน ไปพบครูและบอกบิดามารดา/ผู้ปกครองของเพื่อน

พบว่านักเรียนเลือกตอบข้อ 2 มากที่สุด ร้อยละ 73.0 รองลงมาคือข้อ 3 ร้อยละ 41.5 และข้อ 1 ร้อยละ 23.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 26

คำแนะนำ/วิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
1. แนะนำ/พาเพื่อน ไปรักษาที่ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดหรือพาไปพบแพทย์	93	23.3
2. ไม่รังเกียจและซ้ำเติมเพื่อน รวมทั้งพร้อมที่จะให้กำลังใจเพื่อนเพื่อให้เลิกเสพยาเสพติดให้ได้	292	73.0
3. พาเพื่อน ไปพบครูและบอกบิดามารดา/ผู้ปกครองของเพื่อน	166	41.5

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคำแนะนำ/วิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้ว

โดยนักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 3 ข้อข้างต้นจำนวน 3 คำตอบจะได้ 3 คะแนน มีจำนวน 74 คนคิดเป็นร้อยละ 18.5 นักเรียนที่ตอบได้ตรงกับ 3 ข้อข้างต้นจำนวน 2 คำตอบจะได้ 2 คะแนนมีจำนวน 164 คนคิดเป็นร้อยละ 41.0 และนักเรียนที่ตอบเพียง 1 คำตอบจะได้ 1 คะแนนมีจำนวน 113 คนคิดเป็นร้อยละ 28.3 และมีนักเรียนที่ตอบไม่ได้หรือไม่ตอบจำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 12.2 ดังตารางที่ 27

คะแนนที่ได้	จำนวน	ร้อยละ
3 คะแนน	74	18.5
2 คะแนน	164	41.0
1 คะแนน	113	28.3
0 คะแนน	49	12.2
รวม	400	100.0

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนคำตอบของคำถามนำ/วิธีช่วยเพื่อนที่ตัดสินแล้ว

ส่วนความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดสีที่มีได้นำมาคิดเป็นคะแนนนั้น เนื่องจากว่า เป็นทัศนคติความคิดเห็น หรือเป็นความเข้าใจของนักเรียน ได้แก่ ความเข้าใจเรื่องประเภทของสิ่งเสียดสี ลำดับความอันตราย/ความรุนแรงของสิ่งเสียดสี 3 อันดับ ลำดับการเลิกสิ่งเสียดสี 3 อันดับ ความคิดเห็นเรื่องปริมาณการเสวนจนกระทั่งตัดสินเสียดสีแต่ละชนิด สาเหตุของการติ/เสียดสีของบุคคลด้วยกัน และความคิดเห็นเรื่องจำนวนครั้งในการเสวนจนกระทั่งตัดสินเสียดสี

ประเภทของสิ่งเสียดิต นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า ตัวเลือกประเภทของสิ่งเสียดิตทุกตัวเป็นสิ่งเสียดิตโดยตัวเลือกที่นักเรียนคิดว่าเป็นสิ่งเสียดิตมากที่สุดคือ เฮโรอีน(ร้อยละ 99.9) รองลงมาคือ กัญชา(ร้อยละ 99.5) ฝิ่น(ร้อยละ 98.7) บุหรี่ ทินเนอร์ ยาม้า กาว 3 k กระท่อม สุรา/เบียร์ ยาแก้ปวด ชา/กาแฟ และเครื่องดื่มชูกำลังตามลำดับ ดังตารางที่ 28

ประเภทของสิ่งเสียดิต	เป็นสิ่งเสียดิต		ไม่เป็นสิ่งเสียดิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝิ่น	395	98.7	5	1.3
กัญชา	398	99.5	2	0.5
กระท่อม	377	94.2	23	5.8
ทินเนอร์	387	96.8	13	3.2
ยาม้า	387	96.8	13	3.2
เฮโรอีน	399	99.9	1	0.1
ยาแก้ปวด	345	86.2	55	13.8
กาว 3 k	383	95.8	17	4.2
บุหรี่	394	98.5	6	1.5
สุรา/เบียร์	373	93.2	27	6.8
ชา/กาแฟ	338	84.5	62	15.5
เครื่องดื่มชูกำลัง	330	82.5	70	17.5

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเรื่องความเป็นสิ่งเสียดิต

ลำดับความอันตราย/ความรุนแรงของสิ่งเสด็จ 3 อันดับ

สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับแรก นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ เฮโรอีน (ร้อยละ 85.4) รองลงมาคือ ผีน (ร้อยละ 5.0) กัญชาและยาฆ่าจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 3.5) ทินเนอร์ กาว 3 k กระตอม บุหรี่ และสุรา/เบียร์ ตามลำดับ และพบว่าสิ่งเสด็จที่ไม่ถูกเลือกว่ามีอันตราย/ความรุนแรงเป็นอันดับแรกเลย ได้แก่ ยาแก้ปวด ชา/กาแฟ และเครื่องดื่มชูกำลัง ดังตารางที่ 29

สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับหนึ่ง	จำนวน	ร้อยละ
ผีน	20	5.0
กัญชา	14	3.5
กระตอม	1	0.3
ทินเนอร์	5	1.3
ยาฆ่า	14	3.4
เฮโรอีน	342	85.4
ยาแก้ปวด	0	0.0
กาว 3 k	2	0.5
บุหรี่	1	0.3
สุรา/เบียร์	1	0.3
ชา/กาแฟ	0	0.0
เครื่องดื่มชูกำลัง	0	0.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับหนึ่ง

สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับสอง นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับสอง คือ ฝืน (ร้อยละ 38.2) รองลงมาคือ กัญชา (ร้อยละ 34.0) เฮโรอีน (ร้อยละ 5.7) กระท่อม ทินเนอร์ กาว 3 k สู้รา/เบียร์ และบุหรื ตามลำดับ และพบว่าสิ่งเสด็จที่ไม่ถูกเลือกว่ามีอันตราย/ความรุนแรงเป็นอันดับสองเลย ได้แก่ ยาแก้ปวด ชา/กาแฟ และเครื่องต้มชูกำลัง ดังตารางที่ 30

สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับสอง	จำนวน	ร้อยละ
ฝืน	153	38.2
กัญชา	136	34.0
กระท่อม	22	5.5
ทินเนอร์	17	4.2
ยาม้า	30	7.5
เฮโรอีน	23	5.7
ยาแก้ปวด	0	0.0
กาว 3 k	13	3.3
บุหรื	1	0.3
สู้รา/เบียร์	5	1.3
ชา/กาแฟ	0	0.0
เครื่องต้มชูกำลัง	0	0.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับสอง

สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับสาม นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับสาม คือ กัญชา (ร้อยละ 38.5) รองลงมาคือ ฝิ่น (ร้อยละ 25.5) ยาม้า (ร้อยละ 9.4) ทินเนอร์ กระท่อม เฮโรอีน กาว 3 k บุหรี่ สุรา/เบียร์ ซา/กาแฟ และเครื่องดื่มชูกำลัง ตามลำดับ ดังตารางที่ 31

สิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับสาม	จำนวน	ร้อยละ
ฝิ่น	102	25.4
กัญชา	154	38.5
กระท่อม	21	5.2
ทินเนอร์	31	7.7
ยาม้า	38	9.4
เฮโรอีน	17	4.3
ยาแก้ปวด	1	0.3
กาว 3 k	11	2.8
บุหรี่	11	2.8
สุรา/เบียร์	9	2.3
ซา/กาแฟ	3	0.8
เครื่องดื่มชูกำลัง	2	0.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งเสด็จที่มีอันตราย/ความรุนแรงอันดับสาม

ลำดับการเลิกสิ่งเสพติด 3 อันดับ

สิ่งเสพติดที่เลิกได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับแรก นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าสิ่งเสพติดที่สามารถเลิกได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ซา/กาแฟ (ร้อยละ 35.2) รองลงมา คือ เครื่องดื่มชูกำลัง (ร้อยละ 16.3) สุรา/เบียร์ (ร้อยละ 12.3) ยาแก้ปวด บุหรี่ ยาม้า กัญชา ฝิ่น เฮโรอีน ทินเนอร์ และกาว 3 k และพบว่า สิ่งเสพติดที่ไม่ถูกเลือกกว่าสามารถเลิกได้เป็นอันดับแรกเลย ได้แก่ กระท่อม ดังตารางที่ 32

สิ่งเสพติดที่เลิกได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับแรก	จำนวน	ร้อยละ
ฝิ่น	12	3.0
กัญชา	16	4.0
กระท่อม	0	0.0
ทินเนอร์	2	0.5
ยาม้า	23	5.8
เฮโรอีน	5	1.3
ยาแก้ปวด	43	10.7
กาว 3 k	2	0.5
บุหรี่	42	10.5
สุรา/เบียร์	49	12.3
ซา/กาแฟ	141	35.2
เครื่องดื่มชูกำลัง	65	16.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งเสพติดที่สามารถเลิกได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับแรก

สิ่งเสียดิตที่เล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสอง นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าสิ่งเสียดิตที่สามารถเล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสอง คือ สุรา/เบียร์ (ร้อยละ 19.4) และในจำนวนเท่ากัน คือ ชา/กาแฟ (ร้อยละ 19.3) รองลงมา คือ เครื่องดื่มชูกำลัง (ร้อยละ 17.3) และอันดับสามคือ บุหรี่ ดังตารางที่ 33

สิ่งเสียดิตที่เล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสอง	จำนวน	ร้อยละ
ผืน	22	5.4
กัญชา	17	4.3
กระท่อม	1	0.3
ทินเนอร์	5	1.3
ยาฆ่า	14	3.5
เฮโรอีน	8	2.0
ยาแก้ปวด	40	10.0
กาว 3 k	8	2.0
บุหร	61	15.2
สุรา/เบียร์	78	19.4
ชา/กาแฟ	77	19.3
เครื่องดื่มชูกำลัง	69	17.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งเสียดิตที่สามารถเล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสอง

สิ่งเสียดที่เล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสาม นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าสิ่งเสียดที่สามารถ
เล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสาม คือ บุหรี่(ร้อยละ 21.8) รองลงมา คือ สุรา/เบียร์(ร้อยละ
19.4) ยาแก้ปวด(ร้อยละ 13.0) ดังตารางที่ 34

สิ่งเสียดที่เล็กได้ง่ายที่สุดเป็นอันดับสาม	จำนวน	ร้อยละ
ผืน	5	1.3
กัญชา	11	2.7
กระท่อม	2	0.5
ทินเนอร์	5	1.3
ยาม้า	21	5.3
เฮโรอีน	47	11.6
ยาแก้ปวด	52	13.0
กาว 3 k	21	5.3
บุหรี่	87	21.8
สุรา/เบียร์	78	19.4
ชา/กาแฟ	21	5.3
เครื่องดื่มชูกำลัง	50	12.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งเสียดที่สามารถเล็กได้ง่ายที่สุด
เป็นอันดับสาม

ความคิดเห็นเรื่องปริมาณการเสวนจนกระทั่งติดสิ่งเสวนติดแต่ละชนิด

สิ่งเสวนติดที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าลองเสวนเพียงครั้งเดียวก็สามารถทำให้ติดได้ คือ เยโรอิน(ร้อยละ 7.25) รองลงมาคือ ผีน(ร้อยละ 45.2) และกัญชา(ร้อยละ 40.3) ตามลำดับ ดังตารางที่ 35

สิ่งเสวนติดที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าลองเสวนเพียง 2 ครั้งก็สามารถทำให้ติดได้ คือ กัญชา(ร้อยละ 32.5) รองลงมาคือ ผีน(ร้อยละ 32.5) และกระท่อม(ร้อยละ 28.0) ตามลำดับ ดังตารางที่ 35

สิ่งเสวนติดที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าลองเสวนเพียง 3 ครั้งก็สามารถทำให้ติดได้ คือ กาว 3 k(ร้อยละ 26.0) รองลงมาคือ ทินเนอร์(ร้อยละ 23.8) และกระท่อม(ร้อยละ 23.2) ตามลำดับ ดังตารางที่ 35

สิ่งเสวนติดที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าต้องลองเสวนมากกว่า 3 ครั้งจึงจะติด คือ ชา/กาแฟ(ร้อยละ 71.8) รองลงมาคือ ยาแก้ปวด(ร้อยละ 69.3) และเครื่องดื่มชูกำลัง(ร้อยละ 69.0) ตามลำดับ ดังตารางที่ 35

และยังพบว่า สิ่งเสวนติดที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจะต้องลองเสวนกี่ครั้งจึงจะติด ซึ่งสิ่งเสวนติดที่มีนักเรียนตอบว่าไม่ทราบมากที่สุด คือ เครื่องดื่มชูกำลัง(ร้อยละ 19.4) รองลงมาคือ ชา/กาแฟ(ร้อยละ 16.4) ยาแก้ปวด(ร้อยละ 15.1) ตามลำดับ ดังตารางที่ 35

สิ่งเสด็จ	1 ครั้ง		2 ครั้ง		3 ครั้ง		< 3 ครั้ง		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฉีน	181	45.2	124	31.0	52	13.0	35	8.8	8	2.0
กัญชา	161	40.3	130	32.5	60	15.0	42	10.5	7	1.7
กระทอม	113	28.2	112	28.0	93	23.2	52	13.0	30	7.6
หินเนอร์	120	30.0	91	22.8	95	23.8	73	18.2	21	5.2
ยาม้า	89	22.3	93	23.2	84	21.0	117	29.2	17	4.3
เฮโรอีน	290	72.5	52	13.0	26	6.5	29	7.3	3	0.5
ยาแก้ปวด	7	1.8	20	5.0	35	8.8	277	69.3	61	15.1
กาว 3 k	93	23.2	98	24.4	104	26.0	83	20.8	22	5.6
บุหรื	46	11.5	68	17.0	81	20.2	195	48.8	10	2.5
สุรา ฯ	16	4.0	39	9.8	53	13.2	263	65.7	29	7.3
ซา/กาแฟ	19	4.8	11	2.8	17	4.2	287	71.8	66	16.4
เครื่องดื่ม	15	3.8	17	4.3	14	3.5	276	69.0	78	19.4
ชูกำลัง										

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเรื่องปริมาณการเสด็จจนกระทั่งติดสิ่งเสด็จแต่ละชนิด

สาเหตุของการติด/เส้นสิ่งเส้นติดของบุคคลวัยเดียวกัน

สาเหตุของการติด/เส้นสิ่งเส้นติดอันดับแรก นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สาเหตุของการติด/เส้นสิ่งเส้นติดของบุคคลวัยเดียวกันกับนักเรียนอันดับแรก คือ กลุ่มใจมีปัญหา/หาทางออกไม่ได้ (ร้อยละ 27.5) รองลงมา คือ เพื่อนชักชวนให้เล่น (ร้อยละ 26.5) อันดับสามคือ อยากทดลองเส้นสิ่งเส้นติดเอง (ร้อยละ 23.8) และนึกว่าโก้เก๋เท่ดีเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ดังตารางที่ 36

สาเหตุของการติด/เส้นสิ่งเส้นติดอันดับแรก	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากทดลองเส้นสิ่งเส้นติดเอง	95	23.8
2. ไม่เห็นว่าจะเสียหายตรงไหน	3	0.7
3. เพื่อนชักชวนให้เล่น	106	26.5
4. นึกว่าโก้เก๋เท่ดี	61	15.2
5. กลุ่มใจมีปัญหา/หาทางออกไม่ได้	110	27.5
6. อยากประชันบิตามารดา/ผู้ปกครอง	25	6.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการติด/เส้นสิ่งเส้นติดอันดับแรก

สาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดอันดับสอง นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดของบุคคลวัยเดียวกันกับนักเรียนที่เป็นอันดับสอง คือ เพื่อนชักชวนให้เล่น (ร้อยละ 30.7) รองลงมาคือ อยากทดลองเล่นสิ่งเสพติดเอง (ร้อยละ 21.0) และกลุ่มใจมีปัญหา/หาทางออกไม่ได้ (ร้อยละ 16.3) ตามลำดับ ดังตารางที่ 37

สาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดอันดับสอง	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากทดลองเล่นสิ่งเสพติดเอง	84	21.0
2. ไม่เห็นว่าจะเสียหายตรงไหน	32	8.0
3. เพื่อนชักชวนให้เล่น	123	30.7
4. นึกว่าโก้เก๋เท่หัดดี	53	13.2
5. กลุ่มใจมีปัญหา/หาทางออกไม่ได้	65	16.3
6. อยากประจบตามารดา/ผู้ปกครอง	42	10.5
7. สาเหตุอื่น เช่น คบเพื่อน/รุ่นพี่ที่ไม่ดี	1	0.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดอันดับสอง

สาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดอันดับสาม นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดของบุคคลวัยเดียวกันกับนักเรียนที่เป็นอันดับสาม คือ อยากทดลองเล่นสิ่งเสพติดเอง (ร้อยละ 22.5) รองลงมาคือ กลุ้มใจมีปัญหา/หาทางออกไม่ได้ (ร้อยละ 21.7) และนึกว่าโก้เก๋เท่ดีและเพื่อนชักชวนให้เล่น (ร้อยละ 19.5) ตามลำดับดังตารางที่ 38

สาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดอันดับสาม	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากทดลองเล่นสิ่งเสพติดเอง	90	22.5
2. ไม่เห็นว่าจะเสียหายตรงไหน	16	4.0
3. เพื่อนชักชวนให้เล่น	78	19.5
4. นึกว่าโก้เก๋เท่ดี	78	19.5
5. กลุ้มใจมีปัญหา/หาทางออกไม่ได้	87	21.7
6. อยากประจบบิดามารดา/ผู้ปกครอง	49	12.3
7. สาเหตุอื่น เช่น ถูกบังคับ/พ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูก	2	0.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการติด/เล่นสิ่งเสพติดอันดับสาม

ความคิดเห็นเรื่องจำนวนครั้งในการเสวนากระทั่งติดสิ่งเสวนิต นักเรียนส่วนใหญ่ คิดว่าลองสิ่งเสวนิตแค่เพียง 1 ครั้งก็สามารถทำให้ติดได้แล้ว(ร้อยละ 39.4) รองลงมาคือ คิดว่าลองเพียง 2 ครั้งก็สามารถติดสิ่งเสวนิตได้(ร้อยละ 18.8) คิดว่าต้องลองมากกว่า 3 ครั้งถึงจะติดสิ่งเสวนิต(ร้อยละ 16.3) และคิดว่าลองเพียง 3 ครั้งก็สามารถติดสิ่งเสวนิตได้ (ร้อยละ 14.2) ตามลำดับ ดังตารางที่ 39

จำนวนครั้งในการเสวนากระทั่งติด	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	158	39.4
2 ครั้ง	75	18.8
3 ครั้ง	57	14.2
มากกว่า 3 ครั้ง	65	16.3
อื่น ๆ คือ แล้วแต่ความรุนแรงของสิ่งเสวนิตและสภาพจิตใจ	45	11.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเรื่องจำนวนครั้งในการเสวนากระทั่งติดสิ่งเสวนิต

นอกจากนี้ ยังได้มีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดของแหล่งความรู้ความเข้าใจเรื่องอันตรายของสิ่งเสวนิต วิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสวนิต วิธีแนะนำ/ห้ามเพื่อนมิให้ทดลองเสวนสิ่งเสวนิต และวิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสวนิตแล้ว ดังนี้

แหล่งความรู้เรื่องอันตรายของสิ่งเสวนิต แหล่งความรู้เรื่องอันตรายของสิ่งเสวนิตที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบมากที่สุด คือ จากครู/อาจารย์/การเรียน(ร้อยละ 23.5) รองลงมาคือ สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสารและวารสาร บัญชีประกาศ/โปสเตอร์ต่าง ๆ (ร้อยละ 15.6) สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน(ร้อยละ 14.1) ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง สื่อมวลชนและบิดามารดา/ผู้ปกครอง ครูอาจารย์และนิทรรศการ/การฝึกอบรม เป็นต้น และมีนักเรียนที่ตอบว่าคิดเอาเอง(ร้อยละ 5.8) รวมทั้งมีนักเรียนที่ไม่บอกแหล่งข้อมูลและไม่ตอบ(ร้อยละ 9.2) ดังตารางที่ 40

แหล่งความรู้ เรื่องอันตรายของสิ่งเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	62	15.6
ครู/อาจารย์/การเรียน	94	23.5
บิดามารดา/ผู้ปกครอง	5	1.3
เพื่อน	4	1.0
นิตรรศการ/การฝึกอบรม	9	2.1
คิดเอาเอง	23	5.7
สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน	56	14.1
สื่อมวลชนและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	28	7.1
สื่อมวลชนและเพื่อน	2	0.5
สื่อมวลชนและนิตรรศการ/การฝึกอบรม	4	1.0
คิดเอาเองและการเล่าเรียน	6	1.5
คิดเอาเองและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	4	1.0
คิดเอาเองและนิตรรศการ/การฝึกอบรม	1	0.2
ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง	36	9.0
ครูอาจารย์และนิตรรศการ/การฝึกอบรม	27	6.8
บิดามารดา/ผู้ปกครองและเพื่อน	1	0.2
แพทย์ พยาบาล และครู/อาจารย์	1	0.2
ไม่บอกแหล่งข้อมูล/ไม่ตอบ	37	9.2
รวม	400	100.0

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งความรู้เรื่องอันตรายของสิ่งเสพติด

แหล่งความรู้เรื่องวิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด แหล่งความรู้เรื่องวิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด ที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบมากที่สุด คือ ครู/อาจารย์/การเรียน (ร้อยละ 27.2) รองลงมาคือ สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสารและวารสาร ป้ายประกาศ/โปสเตอร์ต่าง ๆ (ร้อยละ 16.1) สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน (ร้อยละ 15.3) ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง ครูอาจารย์และนิทรรศการ/การฝึกอบรม สื่อมวลชนและบิดามารดา/ผู้ปกครอง เป็นต้น และมีนักเรียนตอบว่าคิดเอาเอง (ร้อยละ 3.8) รวมทั้งมีนักเรียนที่ไม่บอกแหล่งข้อมูลและไม่ตอบ (ร้อยละ 5.1 ดังตารางที่ 41

แหล่งความรู้เรื่องวิธีป้องกันสิ่งเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	64	16.1
ครู/อาจารย์/การเรียน	113	27.2
บิดามารดา/ผู้ปกครอง	6	1.5
เพื่อน	0	0.0
นิตรรศการ/การฝึกอบรม	7	1.7
คิดเอาเอง	15	3.8
สื่อมวลชนและคิดเอาเอง	2	0.5
สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน	60	15.3
สื่อมวลชนและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	22	5.5
สื่อมวลชนและเพื่อน	1	0.3
สื่อมวลชนและนิตรรศการ/การฝึกอบรม	6	1.5
คิดเอาเองและการเล่าเรียน	9	2.3
คิดเอาเองและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	3	0.8
คิดเอาเองและเพื่อน	1	0.3
คิดเอาเองและนิตรรศการ/การฝึกอบรม	0	0.0
ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง	44	12.0
ครูอาจารย์และนิตรรศการ/การฝึกอบรม	23	5.8
ครู/อาจารย์และเพื่อน	1	0.3
บิดามารดา/ผู้ปกครองและเพื่อน	1	0.3
บิดามารดา/ผู้ปกครองและนิตรรศการ	1	0.3
แพทย์ พยาบาล และครู/อาจารย์	1	0.3
ไม่บอกแหล่งข้อมูล/ไม่ตอบ	20	5.1
รวม	400	100.0

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งความรู้เรื่องวิธีป้องกันตนเอง
มิให้ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติด

วิธีแนะนำ/ห้ามเพื่อนมิให้ทดลองเสพยาเสพติด แหล่งความรู้เรื่องวิธีแนะนำ/ห้ามเพื่อนมิให้ทดลองเสพยาเสพติด ที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบมากที่สุด คือ ครู/อาจารย์/การเรียน (ร้อยละ 28.0) รองลงมาคือคิดเอาเอง (ร้อยละ 13.8) สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสารและวารสาร ป้ายประกาศ/โปสเตอร์ต่าง ๆ (ร้อยละ 12.8) สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง เป็นต้น และพบว่านักเรียนที่ไม่บอกแหล่งข้อมูลและไม่ตอบ (ร้อยละ 8.8) ดังตารางที่ 42

วิธีแนะนำ/ห้ามเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	51	12.8
ครู/อาจารย์/การเรียน	116	28.0
บิดามารดา/ผู้ปกครอง	5	1.3
เพื่อน	1	0.3
นิตรรศการ/การฝึกอบรม	11	2.8
คิดเอาเอง	55	13.8
สื่อมวลชนและคิดเอาเอง	8	2.1
สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน	37	9.4
สื่อมวลชนและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	8	2.1
สื่อมวลชนและเพื่อน	3	0.8
สื่อมวลชนและนิตรรศการ/การฝึกอบรม	3	0.8
คิดเอาเองและการเล่าเรียน	15	3.8
คิดเอาเองและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	4	1.0
คิดเอาเองและเพื่อน	0	0.0
คิดเอาเองและนิตรรศการ/การฝึกอบรม	0	0.0
ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง	35	8.8
ครูอาจารย์และนิตรรศการ/การฝึกอบรม	10	2.6
ครู/อาจารย์และเพื่อน	0	0.0
บิดามารดา/ผู้ปกครองและเพื่อน	0	0.0
บิดามารดา/ผู้ปกครองและนิตรรศการ	2	0.5
แพทย์ พยาบาล และครู/อาจารย์	1	0.3
ไม่บอกแหล่งข้อมูล/ไม่ตอบ	35	8.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งความรู้เรื่องวิธีแนะนำ/ห้ามเพื่อนมิให้ทดลองสิ่งเสพติด

วิธีช่วยเพื่อนที่คิดสิ่งเสียดใจแล้ว แหล่งความรู้เรื่องวิธีช่วยเพื่อนที่คิดสิ่งเสียดใจแล้วที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบมากที่สุด คือ ครู/อาจารย์/การเรียน (ร้อยละ 28.1) รองลงมาคือคิดเอาเอง (ร้อยละ 18.8) สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสารและวารสาร บัญชีประกาศ/โปสเตอร์ต่าง ๆ (ร้อยละ 14.3) สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง เป็นต้น และพบว่านักเรียนที่ไม่บอกแหล่งข้อมูลและไม่ตอบ (ร้อยละ 10.2) ดังตารางที่ 43

วิธีช่วยเพื่อนที่คิดสิ่งเสียดใจแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	56	14.3
ครู/อาจารย์/การเรียน	112	28.1
บิดามารดา/ผู้ปกครอง	8	2.0
เพื่อน	1	0.3
นิตยสาร/การฝึกอบรม	10	2.5
คิดเอาเอง	75	18.8
สื่อมวลชนและคิดเอาเอง	1	0.3
สื่อมวลชนและครู/อาจารย์/การเรียน	34	8.7
สื่อมวลชนและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	6	1.5
สื่อมวลชนและเพื่อน	0	0.0
สื่อมวลชนและนิตยสาร/การฝึกอบรม	1	0.3
คิดเอาเองและการเล่าเรียน	14	3.5
คิดเอาเองและบิดามารดา/ผู้ปกครอง	2	0.5
คิดเอาเองและเพื่อน	0	0.0
คิดเอาเองและนิตยสาร/การฝึกอบรม	0	0.0
ครู/อาจารย์และบิดามารดา/ผู้ปกครอง	21	4.3
ครูอาจารย์และนิตยสาร/การฝึกอบรม	12	3.1

ตารางที่ 43 (ต่อ)

วิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
ครู/อาจารย์และเพื่อน	2	0.5
บิดามารดา/ผู้ปกครองและเพื่อน	0	0.0
บิดามารดา/ผู้ปกครองและนิทรรศการ	1	0.3
แพทย์ พยาบาล และครู/อาจารย์	2	0.5
แพทย์ พยาบาล ครู/อาจารย์และเพื่อน	1	0.3
ไม่บอกแหล่งข้อมูล/ไม่ตอบ	41	10.2
รวม	400	100.0

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งความรู้เรื่องวิธีช่วยเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดแล้ว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปและเรื่องสิ่งเสพติด

การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปและเรื่องสิ่งเสพติดในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 ประเภทข้อมูล ได้แก่ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน ระยะเวลาเฉลี่ยต่อวันของการเปิดรับสื่อมวลชน ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาข่าวการทั่วไปจากสื่อมวลชน ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน ระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน และการเรียงลำดับความเข้าใจประเภทของเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รับฟังวิทยุบ่อยครั้ง (ร้อยละ 30.0) รับชมโทรทัศน์ทุกวัน (ร้อยละ 75.8) อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน (ร้อยละ 31.5) และอ่านนิตยสารนาน ๆ ครั้ง (ร้อยละ 16.9) ดังตารางที่ 44

สื่อมวลชน	ทุกวัน		เกือบทุกวัน		บ่อยครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	93	23.2	99	24.8	120	30.0	81	20.3	7	1.7
โทรทัศน์	303	75.8	61	15.2	29	7.3	7	1.7	0	0.0
หนังสือ- พิมพ์	62	15.5	126	31.5	110	27.5	96	24.0	6	1.5
นิตยสาร	63	15.7	66	16.7	52	12.9	68	16.9	43	10.8

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน

ระยะเวลาเฉลี่ยต่อวันของการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีระยะเวลาเฉลี่ยต่อวันในการเปิดรับสื่อมวลชนดังนี้ คือ ใช้เวลารับฟังวิทยุประมาณ 1-2 ชม. (ร้อยละ 39.5) ใช้เวลารับชมรายการโทรทัศน์มากกว่า 3 ชม. (ร้อยละ 57.0) ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 1 ชม. (ร้อยละ 69.8) และอ่านนิตยสารน้อยกว่า 1 ชม. (ร้อยละ 57.5) ดังตารางที่ 45

สื่อมวลชน	> 3 ชม.		2-3 ชม.		1-2 ชม.		< 1 ชม.		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	62	15.5	40	10.0	158	39.5	134	33.5	6	1.5
โทรทัศน์	228	57.0	74	18.5	88	22.0	9	2.2	1	0.3
หนังสือ- พิมพ์	7	1.7	11	2.8	97	24.2	279	69.8	6	1.5
นิตยสาร	6	1.5	17	4.2	91	22.8	230	57.5	56	14.0

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาเฉลี่ยต่อวันของการเปิดรับสื่อมวลชน

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากสื่อมวลชน

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากวิทยุกระจายเสียง พบว่า ประเภทเนื้อหาทั่วไปจากวิทยุกระจายเสียง ที่นักเรียนส่วนใหญ่รับฟังบ่อยที่สุด และรับฟังบ่อยมาก คือ รายการเพลง (ร้อยละ 42.0 และ 42.3 ตามลำดับ) ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่รับฟังบ้างบางครั้งคือ ข่าว/วิเคราะห์ข่าว (ร้อยละ 37.3) สารคดี/เกร็ดความรู้ (ร้อยละ 38.0) การศึกษา (ร้อยละ 35.5) ตอบปัญหา (ร้อยละ 30.0) และรายการสำหรับเยาวชน (ร้อยละ 35.5) และประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยรับฟังเลย คือ ละคร (ร้อยละ 53.8) และเนื้อหาอื่น ๆ เช่น ธรรมะ (ร้อยละ 90.7) ดังตารางที่ 46

เนื้อหา	บ่อยที่สุด		บ่อยมาก		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่ฟังเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	40	10.0	51	12.8	149	37.3	115	28.7	45	11.2
สารคดี	18	4.5	99	24.8	152	38.0	91	22.8	40	9.9
เพลง	168	42.0	169	42.3	37	9.3	17	4.3	9	2.1
ละคร	30	7.5	30	7.5	52	13.0	73	18.2	215	53.8
การศึกษา	29	7.3	62	15.5	142	35.5	110	27.5	57	14.2
ตอบปัญหา	33	8.2	93	23.2	120	30.0	81	20.3	73	18.3
รายการ- เยาวชน	26	6.4	67	16.8	140	35.0	105	26.3	62	15.5
อื่นๆ เช่น ธรรมะ	14	3.5	11	2.8	5	1.2	7	1.8	363	90.7

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากวิทยุกระจายเสียง

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากโทรทัศน์ พบว่า ประเภทเนื้อหาทั่วไปจากโทรทัศน์ที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ่อยที่สุด คือ การ์ตูน (ร้อยละ 79.7) ข่าว/วิเคราะห์ข่าว (ร้อยละ 47.2) ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ่อยมากคือ ดนตรี/คอนเสิร์ต (ร้อยละ 34.7) ละคร (ร้อยละ 32.5) เกมโชว์ (ร้อยละ 36.2) ทอล์คโชว์ (ร้อยละ 31.7) และกีฬา (ร้อยละ 32.8)

ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ้างบางครั้ง คือ สารคดี/เกร็ดความรู้(ร้อยละ 40.0) การศึกษา/วัฒนธรรม(ร้อยละ 44.5) รายการสำหรับเด็ก(ร้อยละ 39.0)และการเกษตร/พยากรณ์อากาศ(ร้อยละ 37.0) และประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยรับชมเลย คือ รายการประเภทอื่น ๆ เช่น ธรรมะ(ร้อยละ 11.3) ดังตารางที่ 47

เนื้อหา	น้อยที่สุด		น้อยมาก		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่ดูเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	189	47.2	85	21.2	88	22.2	27	6.8	11	2.8
สารคดี	46	11.4	151	37.8	160	40.0	34	8.5	9	2.3
ดนตรี	92	23.0	139	34.7	105	26.3	53	13.2	11	2.8
ละคร	169	42.3	130	32.5	70	17.5	25	6.2	6	1.5
การศึกษา	37	9.3	72	18.0	178	44.5	86	21.5	27	6.7
เกมโชว์	55	13.8	145	36.2	126	31.5	60	15.0	14	3.5
รายการ- เยาวชน	39	9.8	97	24.2	156	39.0	88	22.0	20	5.0
ทอล์คโชว์	60	15.0	127	31.7	111	27.8	73	18.2	29	7.3
กีฬา	114	28.5	131	32.8	79	19.7	61	15.3	15	3.7
เกษตร ฯ	49	12.3	76	19.0	148	37.0	91	22.7	36	9.0
อื่นๆ เช่น การ์ตูน	319	79.7	19	4.8	14	3.5	3	0.7	45	11.3

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากวิทยุโทรทัศน์

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ พบว่าประเภทเนื้อหาทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ่อยที่สุด คือ บันเทิง/ดารา/นักร้อง/ภาพยนตร์ (ร้อยละ 33.8) และกีฬา(ร้อยละ 26.0) ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านน้อยมาก คือ สารคดี/เกร็ดความรู้(ร้อยละ 33.5) ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ้างบางครั้ง คือ ข่าว/วิเคราะห์ข่าว(ร้อยละ 32.8) เศรษฐกิจ(ร้อยละ 38.3) บทความวิจารณ์

(ร้อยละ 35.5) ละคร(ร้อยละ 25.5) การศึกษา/วัฒนธรรม(ร้อยละ 37.0) ตอมนักโทษชีวิต และสุขภาพ(ร้อยละ 31.5) และการเกษตร/พยากรณ์อากาศ(ร้อยละ 30.5) ประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านนาน ๆ ครั้ง คือ การเมือง(ร้อยละ 33.8) สังคม/สตรี(ร้อยละ 30.0) และตูดวง(ร้อยละ 22.2) และประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยอ่านเลย คือ ชุบชิบ นิทาน(ร้อยละ 26.5) และเนื้อหาประเภทอื่น ๆ เช่น คอลัมน์ศาสนา(ร้อยละ 90.3) ดังตารางที่ 48

เนื้อหา	บ่อยที่สุด		บ่อยมาก		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่อ่านเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	62	15.5	114	28.5	131	32.8	62	15.5	31	7.7
เศรษฐกิจ	13	3.3	27	6.7	153	38.3	132	33.0	75	18.7
การเมือง	13	3.2	41	10.3	122	30.5	135	33.8	89	22.2
วิจารณ์	24	6.0	68	17.0	142	35.5	102	25.5	64	16.0
สารคดี	46	11.5	134	33.5	123	30.8	64	16.0	33	8.2
สังคมสตรี	34	8.5	47	11.8	116	29.0	120	30.0	83	20.7
ละคร	85	21.2	86	21.5	102	25.5	56	14.0	71	17.8
การศึกษา	39	9.7	89	22.2	148	37.0	73	18.3	51	12.8
ชุบชิบ	32	8.0	66	16.5	91	22.8	105	26.2	106	26.5
บันเทิง	135	33.8	131	32.8	67	16.8	39	9.7	28	6.9
ชีวิตและสุขภาพ	49	12.2	86	21.5	126	31.5	90	22.5	49	12.3
ตูดวง	64	16.0	74	18.5	87	21.8	89	22.2	86	21.5
กีฬา	104	26.0	97	24.3	96	24.0	65	16.3	38	9.4
เกษตร ฯ	39	9.7	47	11.8	122	30.5	119	29.7	73	18.3
อื่น ๆ	17	4.2	8	2.0	8	2.0	6	1.5	361	90.3

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหา
ทั่วไปจากหนังสือพิมพ์

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากนิตยสาร พบว่าประเภทเนื้อหาทั่วไปจากนิตยสารที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ่อยที่สุด คือ บันเทิง/ดารา/นักร้อง (ร้อยละ 28.3) ประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมาก คือ สารคดี/เกร็ดความรู้ (ร้อยละ 28.8) ประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ้าง/บางครั้งคือ บทความวิจารณ์ (ร้อยละ 29.2) การศึกษา/วัฒนธรรม (ร้อยละ 33.3) ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ (ร้อยละ 27.3) และบทกลอน (ร้อยละ 26.2) และประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยอ่านเลย คือ ข่าว/วิเคราะห์ข่าว (ร้อยละ 31.0) เศรษฐกิจ (ร้อยละ 37.3) การเมือง (ร้อยละ 38.0) สังคม/สตรี (ร้อยละ 34.2) ละคร/เรื่องสั้น/นวนิยาย (ร้อยละ 28.7) ซุบซิบบันเทิง (ร้อยละ 34.7) ดุดวง (ร้อยละ 29.8) งานฝีมือต่าง ๆ (ร้อยละ 29.5) และเนื้อหาอื่น ๆ เช่น ธรรมะ กีฬา (ร้อยละ 90.5) ดังตารางที่ 49

เนื้อหา	บ่อยที่สุด		บ่อยมาก		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่อ่านเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	29	7.3	50	12.5	117	29.2	80	20.0	124	31.0
เศรษฐกิจ	13	3.2	28	7.0	113	28.2	97	24.3	149	37.3
การเมือง	13	3.2	34	8.5	100	25.0	101	25.3	152	38.0
วิจารณ์	23	5.8	67	16.7	117	29.2	83	20.8	110	27.5
สารคดี	43	10.8	115	28.8	113	28.2	52	13.0	77	19.3
สังคม	29	7.3	57	14.2	105	26.3	72	18.0	137	34.2
ละคร	59	14.8	90	22.5	76	19.0	60	15.0	115	28.7
การศึกษา	35	8.8	67	6.8	133	33.3	62	15.4	103	25.7
ซุบซิบ	36	9.0	49	12.3	95	23.8	73	18.2	147	34.7
บันเทิง	113	28.3	108	27.0	65	16.2	36	9.0	78	19.5
ชีวิต	54	13.4	74	18.4	109	27.3	63	15.8	100	25.1
ดุดวง	55	13.7	65	16.2	90	22.5	71	17.8	119	29.8
บทกลอน	68	17.0	72	18.0	105	26.2	63	15.8	92	23.0
งานฝีมือ	46	11.4	82	20.5	79	19.8	75	18.8	118	29.5
อื่น ๆ	11	2.8	15	3.7	8	2.0	4	1.0	362	90.5

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากนิตยสาร

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน นักเรียนส่วนใหญ่เคยรับฟังเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชนทุกประเภทบ่อยพอสมควร คือ วิทยุ(ร้อยละ 45.0) โทรทัศน์(ร้อยละ 53.0) หนังสือพิมพ์(ร้อยละ 43.0) และนิตยสาร(ร้อยละ 37.5) และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เปิดรับเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และนิตยสารตามลำดับ ดังตารางที่ 50

สื่อมวลชน	บ่อยที่สุด		บ่อยมาก		บ่อยพอควร		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วิทยุ	18	4.5	23	5.8	180	45.0	153	38.2	26	6.4	1.6
โทรทัศน์	25	6.3	71	17.7	212	53.0	79	19.8	13	3.2	2.7
หนังสือ- พิมพ์	16	3.9	41	10.2	172	43.0	127	31.8	44	11.1	1.7
นิตยสาร	13	3.2	20	5.0	150	37.5	121	30.3	96	24.0	1.5

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน

ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากสื่อมวลชน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดมากปานกลาง คือ วิทยุ(ร้อยละ 60.2) โทรทัศน์(ร้อยละ 53.5) หนังสือพิมพ์(ร้อยละ 53.8) และนิตยสาร (ร้อยละ 45.5) และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ตามลำดับ ดังตารางที่ 51

สื่อมวลชน	มากที่สุด		เข้าใจมาก		ปานกลาง		ส่วนน้อย		ไม่เข้าใจเลย		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วิทยุ	19	4.8	78	19.5	241	60.2	34	8.5	28	7.0	2.2
โทรทัศน์	35	8.8	105	26.2	214	53.5	33	8.3	13	3.2	2.3
หนังสือ- พิมพ์	24	6.0	59	14.8	215	53.8	56	14.0	46	11.4	2.1
นิตยสาร	19	4.8	44	11.0	182	45.5	59	14.8	96	23.9	2.0

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากสื่อมวลชน

ระดับความเข้าใจประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากสื่อมวลชน

ระดับความเข้าใจประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากวิทยุกระจายเสียง พบว่าประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจมากที่สุดเมื่อรับฟังจากวิทยุกระจายเสียง คือ วิธีป้องกันสิ่งเสียด(ร้อยละ 27.2) รองลงมาคือ อันตราย/นิษภัยของสิ่งเสียด(ร้อยละ 25.7) ชนิด/ประเภทของสิ่งเสียด(ร้อยละ 22.8) ลักษณะของผู้เสียดสิ่งเสียด(ร้อยละ 26.7) และประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจน้อยที่สุดคือ ความหมายของสิ่งเสียด(ร้อยละ 32.0) ดังตารางที่ 52

เนื้อหา	เข้าใจมากที่สุด		เข้าใจอันดับ 2		เข้าใจอันดับ 3		เข้าใจอันดับ 4		เข้าใจน้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความ- หมายของ สิ่งเสด็จ	101	25.2	61	15.2	54	13.5	56	14.0	128	32.0
อันตราย ของสิ่ง- เสด็จ	81	20.3	103	25.7	88	22.0	53	13.2	75	18.8
ลักษณะ ของผู้ติด สิ่งเสด็จ	37	9.3	73	18.3	86	21.5	107	26.7	97	24.2
ชนิดของ สิ่งเสด็จ	46	11.5	77	19.2	91	22.8	106	26.5	115	28.8
วิธีป้องกัน สิ่งเสด็จ	109	27.2	60	15.0	56	14.0	52	13.0	88	22.0

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสด็จและการป้องกันสิ่งเสด็จจากวิทยุกระจายเสียง

ระดับความเข้าใจประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจากโทรทัศน์พบว่า ประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจมากที่สุดเมื่อรับชมจากโทรทัศน์คือ วิธีป้องกันสิ่งเสียด(ร้อยละ 29.8) รองลงมา คือ นิษภัย/อันตรายของสิ่งเสียด(ร้อยละ 28.5) ลักษณะของสิ่งเสียด(ร้อยละ 25.4) ชนิด/ประเภทของสิ่งเสียด(ร้อยละ 28.7) และประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจน้อยที่สุดคือความหมายของสิ่งเสียด(ร้อยละ 28.8) ดังตารางที่ 53

เนื้อหา	เข้าใจมากที่สุด		เข้าใจอันดับ 2		เข้าใจอันดับ 3		เข้าใจอันดับ 4		เข้าใจน้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความ- หมายของ สิ่งเส้นตีด	102	25.5	63	15.8	55	13.7	65	16.2	115	28.8
อันตราย ของสิ่ง- เส้นตีด	87	21.8	114	28.5	81	20.2	51	12.7	67	16.8
ลักษณะ ของผู้ติด สิ่งเส้นตีด	35	8.8	72	18.0	102	25.4	104	26.0	87	21.8
ชนิดของ สิ่งเส้นตีด	45	11.3	70	17.5	67	16.8	115	28.7	103	25.8
วิธีป้อง- กันสิ่งเส้น ตีด	119	29.8	69	17.3	83	20.7	53	13.2	76	19.0

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเส้นตีด และการป้องกันสิ่งเส้นตีดจากโทรทัศน์

ระดับความเข้าใจประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากหนังสือพิมพ์ พบว่า ประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจมากที่สุดเมื่ออ่านหนังสือพิมพ์คือ วิธีป้องกันสิ่งเสพติด(ร้อยละ 27.0) รองลงมา คือ พิษภัย/อันตรายของสิ่งเสพติด(ร้อยละ 27.3) ลักษณะของผู้เสพสิ่งเสพติด(ร้อยละ 24.0) ชนิด/ประเภทของสิ่งเสพติด(ร้อยละ 26.8)และประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจน้อยที่สุดคือความหมายของสิ่งเสพติด(ร้อยละ 34.6) ดังตารางที่ 54

เนื้อหา	เข้าใจมากที่สุด		เข้าใจอันดับ 2		เข้าใจอันดับ 3		เข้าใจอันดับ 4		เข้าใจน้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความ- หมายของ สิ่งเสพติด	97	24.2	58	14.5	57	14.2	50	12.5	138	34.6
อันตราย ของสิ่ง- เสพติด	71	17.7	109	27.3	77	19.3	59	14.8	84	20.9
ลักษณะ ของผู้ติด สิ่งเสพติด	38	9.4	61	15.3	96	24.0	90	22.5	115	28.8
ชนิดของ สิ่งเสพติด	43	10.8	66	16.5	59	14.8	107	26.8	125	31.1
วิธีป้อง- กันสิ่งเสพ ติด	108	27.0	63	15.7	67	16.8	52	13.0	110	27.5

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากหนังสือพิมพ์

ระดับความเข้าใจประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดจาก
 นิตยสาร พบว่า ประเภทเนื้อหาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดที่นักเรียนส่วนใหญ่
 เข้าใจมากที่สุดเมื่ออ่านนิตยสารคือ วิธีป้องกันสิ่งเสียด(ร้อยละ 27.5) รองลงมาคือ พิษภัย/
 อันตรายของสิ่งเสียด(ร้อยละ 20.7) ลักษณะของผู้เสียดสิ่งเสียด(ร้อยละ 20.5) ชนิด/
 ประเภทของสิ่งเสียด(ร้อยละ 20.3) และประเภทเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจน้อยที่สุดคือ
 ความหมายของสิ่งเสียด(ร้อยละ 45.0) ดังตารางที่ 55

เนื้อหา	เข้าใจมากที่สุด		เข้าใจอันดับ 2		เข้าใจอันดับ 3		เข้าใจอันดับ 4		เข้าใจน้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความ- หมายของ สิ่งเสียด	81	20.2	48	12.0	48	12.0	43	10.8	180	45.0
อันตราย ของสิ่ง- เสียด	55	13.8	83	20.7	70	17.5	67	16.8	125	31.2
ลักษณะ ของผู้เสียด สิ่งเสียด	28	7.0	60	15.0	82	20.5	69	17.2	161	40.3
ชนิดของ สิ่งเสียด	32	8.0	75	18.7	52	13.0	81	20.3	160	40.0
วิธีป้อง- กันสิ่งเสียด	110	27.5	40	10.0	54	13.5	47	11.7	149	37.3

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียด
 และการป้องกันสิ่งเสียดจากนิตยสาร

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อบุคคลเรื่องทั่วไปและเรื่องสิ่งเสพติด

การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อบุคคลเรื่องทั่วไปและเรื่องสิ่งเสพติดในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 9 ประเภทเนื้อหา ได้แก่ ลักษณะการสนทนาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สนิทสนมมากที่สุด จำนวนเพื่อนที่สนิทสนม ความบ่อยครั้งในการสนทนากับสื่อบุคคล ระยะเวลาในการสนทนากับสื่อบุคคล ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่เลือกสนทนากับสื่อบุคคล การสนทนาเรื่องสิ่งเสพติด และการป้องกันสิ่งเสพติดกับสื่อบุคคล บุคคลที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด และบุคคลแรกที่จะไปปรึกษาด้วยหากนักเรียนติดสิ่งเสพติด

ลักษณะการสนทนาของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะเป็นฝ่ายรับฟังการสนทนา มากกว่าเป็นผู้เริ่มการสนทนา คือ จำนวน 233 คนคิดเป็นร้อยละ 58.2 ดังตารางที่ 56

ลักษณะการสนทนา	จำนวน	ร้อยละ
มักเป็นฝ่ายเริ่มสนทาก่อน	167	41.8
มักเป็นฝ่ายรับฟังการสนทนา	233	58.2
รวม	400	100.0

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการสนทนาของนักเรียน

บุคคลในครอบครัวที่สนิทสนมมากที่สุด พบว่า บุคคลในครอบครัวที่นักเรียนส่วนใหญ่สนิทสนมด้วยมากที่สุดคือ มารดา(ร้อยละ 51.0) รองลงมาคือ พี่ชาย/พี่สาว(ร้อยละ 19.5) นิดา(ร้อยละ 12.0) ญาติที่อาศัยอยู่ด้วย และน้องชาย/น้องสาว ตามลำดับ ดังตารางที่ 57

บุคคลในครอบครัวที่สนิทสนมมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	48	12.0
มารดา	204	51.0
พี่ชาย/พี่สาว	78	19.5
น้องชาย/น้องสาว	31	7.8
ญาติที่อาศัยอยู่ด้วย	37	9.2
คนรับใช้/พี่เลี้ยง	2	0.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลในครอบครัวที่สนิทสนมมากที่สุด

จำนวนเพื่อนที่สนิทสนม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนที่สนิทสนมมากกว่า 5 คนขึ้นไป (ร้อยละ 52.5) รองลงมาคือ มีเพื่อนสนิทประมาณ 3-5 คน (ร้อยละ 29.8) มีเพื่อนสนิท 2 คน (ร้อยละ 8.0) มีเพื่อนสนิทเพียง 1 คน (ร้อยละ 7.3) และไม่มีเพื่อนสนิทเลย (ร้อยละ 2.4) ดังตารางที่ 58

จำนวนเพื่อนที่สนิทสนม	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	29	7.3
2 คน	32	8.0
3 - 5 คน	119	29.8
มากกว่า 5 คนขึ้นไป	210	52.5
ไม่มีเพื่อนสนิทเลย	10	2.4
รวม	400	100.0

ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนที่สนิทสนม

ความบ่อยครั้งในการสนทนากับสื่อบุคคล พบว่า บุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่พบปะและสนทนาด้วยเป็นประจำทุกวันคือ บิดา(ร้อยละ 50.0) มารดา(ร้อยละ 72.5) พี่(ร้อยละ 39.3) น้อง(ร้อยละ 36.3) ญาติที่อาศัยอยู่ด้วย(ร้อยละ 33.8) เพื่อนสนิท(ร้อยละ 70.3) เพื่อนต่างห้อง(ร้อยละ 35.5) และครู/อาจารย์(ร้อยละ 45.5) บุคคลที่พบปะสนทนาด้วยบ่อยครั้ง คือ เพื่อนต่างระดับชั้น(ร้อยละ 26.0) บุคคลที่พบปะสนทนาด้วยนาน ๆ ครั้งคือ เพื่อนต่างโรงเรียน(ร้อยละ 33.5) และบุคคลที่ไม่เคยพบปะสนทนาด้วยเลย คือ คนแปลกหน้า(ร้อยละ 92.7) ดังตารางที่ 59

บุคคล	ทุกวัน		เกือบทุกวัน		บ่อยครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	200	50.0	65	16.2	35	8.7	62	15.5	38	9.6
มารดา	290	72.5	39	9.8	25	6.2	36	9.0	10	2.5
พี่	157	39.3	65	16.2	38	9.5	38	9.5	102	25.5
น้อง	145	36.3	55	13.8	45	11.3	30	7.5	125	31.1
ญาติ	135	33.8	97	24.2	75	18.8	75	18.8	18	4.4
เพื่อน- สนิท	281	70.3	96	24.0	16	4.0	6	1.4	1	0.3
เพื่อน- ต่างห้อง	143	35.8	128	32.0	100	25.0	28	7.0	1	0.3
เพื่อน- ต่างชั้น	88	22.0	102	25.4	104	26.0	85	21.3	21	5.3
เพื่อน- ต่างรร.	87	21.8	70	17.5	74	18.5	134	33.5	35	8.7
ครู	182	45.5	104	26.0	68	17.0	36	9.0	10	2.5
ผู้อื่น	15	3.8	4	1.0	7	1.8	3	0.7	371	92.7

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการสนทนากับสื่อบุคคล

ระยะเวลาในการสนทนากับสื่อบุคคล พบว่า บุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการสนทนา มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป คือ บิดา(ร้อยละ 36.2) มารดา(ร้อยละ 45.5) พี่(ร้อยละ 25.2) น้อง(ร้อยละ 23.0) และเพื่อนสนิท(ร้อยละ 48.5) ใช้ระยะเวลาในการสนทนาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง คือ ญาติที่อาศัยอยู่ด้วย(ร้อยละ 35.0) เพื่อนต่างห้อง(ร้อยละ 48.0) เพื่อนต่างระดับชั้น(ร้อยละ 52.0) เพื่อนต่างโรงเรียน(ร้อยละ 48.7) และครู/อาจารย์(ร้อยละ 45.5) ตามลำดับ ดังตารางที่ 60

บุคคล	> 3 ชม.		2 - 3 ชม.		1 - 2 ชม.		< 1 ชม.		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	145	36.2	43	10.8	52	13.0	106	26.5	54	13.2
มารดา	182	45.5	53	13.2	59	14.8	84	21.0	22	5.5
พี่	101	25.2	64	16.0	51	12.7	85	21.3	98	24.5
น้อง	92	23.0	58	14.5	51	12.7	83	20.8	116	29.0
ญาติ	84	21.0	51	12.8	84	21.0	140	35.0	33	10.2
เพื่อน- สนิท	194	48.5	63	15.8	60	15.0	79	19.8	3	0.7
เพื่อน- ต่างห้อง	65	16.2	46	11.5	85	21.2	192	48.0	12	3.1
เพื่อน- ต่างชั้น	52	13.0	30	7.5	66	16.5	208	52.0	44	11.0
เพื่อน- ต่างรร.	64	16.0	30	7.5	49	12.3	195	48.7	62	15.5
ครู ผู้สอน	75	18.7	39	9.8	81	20.3	182	45.5	23	5.7
	10	2.5	4	1.0	4	1.0	13	3.2	369	92.3

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการสนทนากับสื่อบุคคล

ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่เลือกสนทนากับสื่อบุคคล พบว่า เรื่องทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่ มักสนทนากับมารดามากที่สุดคือ การเรียน(ร้อยละ 31.5) สุขภาพอนามัย(ร้อยละ 62.8) การเงิน(ร้อยละ 54.8) และครอบครัว(ร้อยละ 47.3) เรื่องที่มักสนทนากับเพื่อนสนิทมากที่สุดคือ เรื่องส่วนตัว(ร้อยละ 38.8) ทั่วไป(ร้อยละ 54.3) และเรื่องเพื่อนสนิทหรือคนรักของนักเรียนเอง(ร้อยละ 55.2) ตามลำดับ ดังตารางที่ 61

เนื้อหา	บุคคล															
	บิดา		มารดา		พี่		น้อง		ญาติ		เพื่อนสนิท		ครู		ผู้อื่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเรียน	63	15.8	126	31.5	32	8.0	6	1.5	14	3.4	102	25.5	53	13.3	4	1.0
สุขภาพ	47	11.7	251	62.8	17	4.3	5	1.3	24	6.0	41	10.3	9	2.3	6	1.4
การเงิน	112	28.0	219	54.8	24	6.0	2	0.5	18	4.5	17	4.3	1	0.2	7	1.7
ครอบครัว	90	22.5	189	47.3	29	7.3	14	3.5	23	5.8	46	11.5	1	0.2	8	1.9
ส่วนตัว	20	5.0	117	29.2	58	14.5	16	4.0	14	3.5	155	38.8	4	1.0	16	4.0
ทั่วไป	19	4.8	60	15.0	31	7.7	19	4.8	31	7.7	217	54.3	8	2.0	15	3.7
เพื่อน/คนรัก	10	2.5	57	14.3	41	10.2	12	3.0	12	3.0	221	55.2	5	1.3	42	10.5
อื่น ๆ	4	1.0	3	0.8	2	0.5	5	1.3	0	0.0	6	1.5	1	0.2	379	94.7

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทเนื้อหาทั่วไปในการสนทนากับสื่อบุคคล

การสนทนา เรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดกับสื่อบุคคล

บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดด้วยมากที่สุดอันดับแรก พบว่าบุคคลที่มักสนทนาเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดกับนักเรียนมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ครุ/อาจารย์ (ร้อยละ 36.5) รองลงมาคือ บิดา(ร้อยละ 27.8) มารดา(ร้อยละ 21.0) เพื่อนสนิท พี่ชาย/พี่สาว ญาติที่อาศัยอยู่ด้วยและผู้อื่น เช่น พระสงฆ์ ตามลำดับ และพบว่าบุคคลที่ไม่เคยสนทนาเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดกับนักเรียนเป็นอันดับแรกเลย คือน้องชาย/น้องสาวของนักเรียน ดังตารางที่ 62

บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดัดมากที่สุดอันดับแรก	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	111	27.8
มารดา	84	21.0
พี่ชาย/พี่สาว	16	4.0
น้องชาย/น้องสาว	0	0.0
ญาติ	8	2.0
เพื่อนสนิท	33	8.2
ครุ/อาจารย์	146	36.5
ผู้อื่น เช่น พระสงฆ์	2	0.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดด้วยมากที่สุดอันดับแรก

บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดด้วยมากที่สุดอันดับสอง พบว่า บุคคลที่มักสนทนาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดกับนักเรียนมากที่สุดเป็นอันดับสอง คือ มารดา(ร้อยละ 35.0) รองลงมาคือ บิดา(ร้อยละ 33.2) ครู/อาจารย์(ร้อยละ 8.5) พี่ชาย/พี่สาว เพื่อนสนิท และญาติที่อาศัยอยู่ด้วย ตามลำดับ ดังตารางที่ 63

บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดมากที่สุดอันดับสอง	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	133	33.2
มารดา	140	35.0
พี่ชาย/พี่สาว	31	7.8
น้องชาย/น้องสาว	2	0.5
ญาติ	23	5.7
เพื่อนสนิท	28	7.0
ครู/อาจารย์	34	8.5
ผู้อื่น เช่น พระสงฆ์	9	2.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดด้วยมากที่สุดอันดับสอง

บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดด้วยมากที่สุดอันดับสาม พบว่าบุคคลที่มีกสนทนาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดกับนักเรียนมากที่สุดเป็นอันดับสาม คือเพื่อนสนิท(ร้อยละ 29.7) รองลงมาคือ มารดา(ร้อยละ 16.0) พี่ชาย/พี่สาว(ร้อยละ 14.5) ครู/อาจารย์ ญาติที่อาศัยอยู่ด้วย และบิดา ตามลำดับ ดังตารางที่ 64

บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดมากที่สุดอันดับสาม	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	47	11.8
มารดา	64	16.0
พี่ชาย/พี่สาว	58	14.5
น้องชาย/น้องสาว	9	2.2
ญาติ	48	12.0
เพื่อนสนิท	119	29.7
ครู/อาจารย์	52	13.0
ผู้อื่น เช่น พระสงฆ์	3	0.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดด้วยมากที่สุดอันดับสาม

บุคคลที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดมากที่สุด พบว่าบุคคลที่ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ เข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดมากที่สุด คือ ครู/อาจารย์(ร้อยละ 43.3) รองลงมาคือ มารดา(ร้อยละ 23.0) บิดา(ร้อยละ 19.0) เพื่อนสนิท พี่ชาย/พี่สาว และญาติที่อาศัยอยู่ด้วย ดังตารางที่ 65

บุคคลที่ทำให้เข้าใจเรื่องสิ่งเสียดมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	76	19.0
มารดา	92	23.0
พี่ชาย/พี่สาว	22	5.5
น้องชาย/น้องสาว	1	0.3
ญาติ	9	2.2
เพื่อนสนิท	27	6.7
ครู/อาจารย์	173	43.3
ผู้อื่น เช่น พระสงฆ์	0	0.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดและการป้องกันสิ่งเสียดมากที่สุด

บุคคลแรกที่จะไปปรึกษาด้วยหากนักเรียนติดสิ่งเสพนติด พบว่าในกรณีที่นักเรียนติดสิ่งเสพนติด บุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่จะไปปรึกษาด้วยเป็นคนแรกคือ มารดา(ร้อยละ 42.0) รองลงมาคือ บิดา(ร้อยละ 28.4) เพื่อนสนิท(ร้อยละ 9.5) พี่ชาย/พี่สาวและครู/อาจารย์ และญาติที่อาศัยอยู่ด้วย ตามลำดับ ดังตารางที่ 66

บุคคลแรกที่ปรึกษาหากติดสิ่งเสพนติด	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	76	19.0
มารดา	92	23.0
พี่ชาย/พี่สาว	22	5.5
น้องชาย/น้องสาว	1	0.3
ญาติ	9	2.2
เพื่อนสนิท	27	6.7
ครู/อาจารย์	173	43.3
ผู้อื่น เช่น พระสงฆ์	0	0.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลแรกที่ไปปรึกษาด้วยหากนักเรียนติดสิ่งเสพนติด

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพนติดและการป้องกันสิ่งเสพนติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างเพศหญิงและชาย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพนติด และการป้องกันสิ่งเสพนติดระหว่างนักเรียนหญิงและชาย ปรากฏว่าจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน นักเรียนหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 10.79 คะแนน ส่วนนักเรียนชายได้คะแนนเฉลี่ย 9.46 คะแนน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ t-test พบว่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดของนักเรียนหญิงและชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ดังตารางที่ 67

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P
หญิง	148	10.79	2.537	4.36**	<.01
ชาย	252	9.46	3.137		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 67 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

ผลการวิเคราะห์เรื่องนี้สรุปได้ว่า นักเรียนหญิงมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดมากกว่านักเรียนชาย

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดัดและการป้องกันสิ่งเสียดัดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างมัธยมศึกษาปีที่ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสียดัด และการป้องกันสิ่งเสียดัดระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ปรากฏว่าจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ย 10.65 คะแนน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ย 10.19 คะแนน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ย 8.86 คะแนน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ดังตารางที่ 68

ระดับชั้น	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P
ม.1	143	10.65	2.6518		
ม.2	137	10.18	2.6528		
ม.3	120	8.86	3.4372	12.9222*	<.05
รวม	400	9.95	2.9955		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 68 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3

ผลการวิเคราะห์เรื่องนี้สรุปได้ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างคู่แบบ Scheffe พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน กับระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Pearson Product- Moment Correlation พบว่าการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติด และการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด นั่นคือ นักเรียนที่เปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชนมาก ก็จะมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องดังกล่าวมากตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ดังตารางที่ 69

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติด ๙
การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติด ๙	.4568

ตารางที่ 69 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน กับระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์เรื่องนี้สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดในระดับปานกลาง นั่นคือนักเรียนที่เปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชนมาก ก็จะมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องดังกล่าวมากตามไปด้วย

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่สนทนา/พูดคุย เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกัน
สิ่งเสพติดกับนักเรียนมากที่สุด กับบุคคลที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกัน
สิ่งเสพติดมากที่สุด เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-Square เพื่อทดสอบความเป็นอิสระ (Test of Independence) ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่สนทนา เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด กับบุคคลที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ.05 กล่าวคือ สื่อบุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับฟัง/สนทนา เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด มักจะเป็นบุคคลคนเดียวกันที่ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุดเช่นกัน ดังตารางที่ 70

บุคคลที่ทำให้เข้าใจมากที่สุด	บิดา	มารดา	พี่/น้อง	เพื่อน	ครู	รวม
บุคคลที่สนทนาด้วยมากที่สุด						
บิดา	58 (52.3)	13 (11.7)	7 (6.3)	7 (6.3)	26 (23.4)	111 (100.0)
มารดา	4 (4.8)	55 (65.5)	11 (13.1)	3 (3.6)	11 (13.1)	84 (100.0)
พี่/น้อง	4 (15.4)	5 (19.2)	7 (26.9)	5 (19.2)	5 (19.2)	26 (100.0)
เพื่อนสนิท	3 (9.1)	8 (24.2)	5 (15.2)	9 (27.3)	8 (24.2)	33 (100.0)
ครู/อาจารย์	7 (4.8)	11 (7.5)	2 (1.4)	3 (2.1)	123 (84.2)	146 (100.0)
รวม	76 (19.0)	92 (23.0)	32 (8.0)	27 (6.8)	173 (43.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 326.61269 (p < .05)

ตารางที่ 70 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่สนทนา/พูดคุยเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดกับนักเรียนมากที่สุด กับสื่อบุคคลที่ทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์เรื่องนี้ สรุปได้ว่า บุคคลที่สนทนาเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติด มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดมากที่สุด นั่นคือ มักจะเป็นบุคคลคนเดียวกัน